

Té la paraula el lector

Distinguidos Srs. :

Agradezco de ante nano su atención, en el caso de publicar estas líneas, que van enderezadas a loar la labor de unos jóvenes voluntariosos que, atraídos por nuestra danza, la sardana, dedican sus horas libres a enseñarla a nuestros pequeñuelos.

Hace unos días, en la Caja Provincial y con asistencia del Presidente de la Comisión Sardanista, tuvo efecto, en acto sencillísimo pero simpático, el fin del cursillo de verano, en el transcurso del cual pudimos ver a los 64 componentes del grupo punteando graciosamente y a muchos de ellos casi con perfección.

La demostración que nos ofrecieron los pequeños danzantes de 4 a 12 años, nos habló en silencio de la paciencia y perseverancia que han demostrado quienes, con estas mis sencillas líneas, me place felicitar, porque considero que nuestra ciudad ha de agradecer el esfuerzo de estos jóvenes que se dedican a que nuestros niños, jóvenes del mañana, conozcan desde su infancia el camino de las diversiones puras y sanas, y agradecérselo además, porque si consiguen su propósito, que es inculcarles la bella danza catalana, veremos apartados a nuestros hijos de muchas cosas vanas que ofrece el mundo a la juventud.

Muy agradecida.
J. C.

DERBI

65 c.c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Teléfono 800

Conferències

Aquesta setmana han tingut lloc les tres conferències encomanades a Mossèn Casimir Martí, pvre., primeres del cicle organitzat pels Homes d'Acció Catòlica sobre apostolat seglar.

Amb gran precisió de conceptes, el conferenciant ha parlat de la missió salvadora de l'Església, separant tot allò que és accidental de la seva finalitat essencial de donar als homes el perdó dels pecats i la vida divina.

La missió de l'Església és sobrenatural i tota acció temporal és merament supletòria. L'ideal és declinar-la en favor d'estaments purament ciutadans, com ja ha succeït amb diverses activitats.

Això no vol dir que els catòlics hagin de defugir l'acció temporal. Ben al contrari. Llur viure en el món els impideix inhibir-se dels problemes temporals. Ja només per la seva condició d'homes justos han de ser ciutadans exemplars. Més encara, el catòlic que viu en ambients d'una societat molt poc cristiana, ha de donar testimoni del Crist entre els seus germans, i difícilment pot donar-ne si li manca aquella condició prèvia d'ésser un ciutadà exemplar.

L'exigència de l'acció temporal neix d'un precepte cristià ben clar:

l'amor al proïsme. La recerca del bé dels nostres germans no significa tan sols, socòrrer-los en llurs necessitats, sinó també descobrir-ne les causes i procurar-ne el remei. Descobrint i remei que assenyalaran sovint al catòlic, com a camí inevitable, l'acció social i fins i tot l'acció política.

Llevat del sacerdot, consagrat expressament a la vida sobrenatural, el catòlic — per tal el laic —, està obligat, en consciència, a preocupar-se seriosament dels problemes temporals i a actuar, en aquest camp, amb eficàcia.

El conferenciant explicà, també, com d'aquesta preocupació i actuació se n'obtenen importants fruits d'ordre sobrenatural, i perfilà la figura del militant, i la manera d'anar descobrint les exigències d'una resposta i d'una actitud personal davant dels fets i problemes que la vida en el món presenta al cristià. En la conversa que seguí a cada dissertació, respongué a les diferents qüestions que plantejà l'auditori.

Demà, dilluns dia 24, el dimecres, dia 26, i el divendres, dia 28, prosseguirà i es clourà el cicle de conferències amb les dissertacions del publicista senyor Llorens Gomis i de Mossèn Joan Bailles, pvre.

L'actualitat té un nom: Premis Nobel

Com cada any, les Acadèmies de Suècia estan concedint els Premis Nobel. Enguany el de medicina ha estat atorgat conjuntament al professor de zoologia a Londres, Peter Bryan Madawar i a Sir Frank Mc. Farlane Burnet, professor de medicina experimental a Melbourne.

Dintre d'un món on només es parla de guerres, lluites i discussions i on es donen premis sorollosos a l'estrella de la cançó més atractiva o bé a la cançó més enganxosa, és agradable saber premiats uns esforços dirigits a aconseguir benestar pels homes.

Al darrera de la brillantor d'un premi Nobel, per més estrany i sorprenent que sigui, hi ha la vida d'un home entregat al treball i això sempre és digne de lloança. — S.